

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Højesteret (Taani) 24. veebruaril 2020 – Apcoa Parking Danmark A/S versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-90/20)

(2020/C 161/48)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Apcoa Parking Danmark A/S

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti c tuleb tõlgendada nii, et kontrollitasu eramaal parkimise tingimuste rikkumise eest kujutab endast tasu osutatud teenuse eest ja kas seega on tegemist käibemaksuga maksustatava tehinguga?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) 27. veebruaril 2020 – SD versus Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, kes tegutseb Régie des Quartiers de Tubize ASBL i pankrotihaldurina

(Kohtuasi C-104/20)

(2020/C 161/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail de Nivelles

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SD

Kostjad: Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, kes tegutseb Régie des Quartiers de Tubize ASBL i pankrotihaldurina

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse⁽¹⁾ teatavate aspektide kohta artiklitega 3, 5 ja 6, tõlgendatuna koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2 ning nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete⁽²⁾ kehtestamise kohta artikli 4 lõikega 1, artikli 11 lõikega 3 ja artikli 16 lõikega 3, – millega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega ei kehtestata tööandjatele kohustust luua süsteem, mis võimaldaks mõõta iga töötaja igapäevast tööaega, (14. mai 2019. aasta kohtuotsus C-55/18) – tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui riigisiseste õigusaktidega, käsitletaval juhul Belgia tsiviilseadustiku artikliga 1315, millega kohustatakse isikut, kes nõuab kohustuse täitmist, tõendama ka selle kohustuse olemasolu, ei nähta ette tõendamiskoormise ümberpöörämist juhul, kui töötaja väidab, et tema normaalne tööaeg ületati, niisuguses olukorras, kus:

- nendesamade riigisiseste õigusaktidega – käsitletaval juhul Belgia õigusaktidega – ei ole kehtestatud tööandjatele kohustust luua usaldusväärne süsteem, mis võimaldaks mõõta iga töötaja igapäevast tööaega,
- ning tööandja ei ole ka omaalgatuslikult sellist süsteemi loonud,
- asetades töötaja nii olukorda, kus viimasel ei ole võimalik seda normaalse tööaja ületamist tõendada?

⁽¹⁾ EÜT 2003, L 299, lk 9.

⁽²⁾ EÜT 1989, L 183, lk 1.

**Kreeka Vabariigi 25. veebruaril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda)
19. detsembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-14/18: Kreeka Vabariik versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Kreeka Vabariik (esindajad: E. Tsaousi, E. Leftheriotou ja A. Vasilopoulou)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub võtta apellatsioonkaebus menetlusse ja tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus T-14/18, millega jäeti rahuldamata Kreeka Vabariigi 16. jaanuari 2018. aasta hagi komisjoni 8. novembri 2017. aasta rakendusotsuse (EL) 2017/2014 tühistamise nõudes, palub hagi rahuldada ja komisjoni otsus tühistada selles osas, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida Kreeka Vabariik on kandnud seoses pindalatoetustega toetusaasta 2014 eest, mis vastavad 5 %-le püsikarjamaa toetuste maksmiseks tehtud kulude kogusummast, st netosummas 12 482 555,68 eurot. Ühtlasi palub ta komisjonilt välja mõista kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab tühistamisinõude põhjendamiseks kolm väidet.

Täpsemalt käsitleb apellatsioonkaebuse esimene väide vaidlustatud kohtuotsuse seda osa, millega on tagasi lükatud argument, mille Kreeka Vabariik esitas juba Üldkohtu istungil, viidates 15. mail 2019 kuulutatud Euroopa Kohtu otsusele C-341/17 P. ja Väite esimeses osas osutab apellant, et vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud menetlusnorme ja õigust tõhusalt kohtulikule kaitsele osas, millega Kreeka Vabariigi see argument jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, tuginedes ebapiisavatele ja vastuolulistele põhjendustele. Väite teine osa puudutab määruse 796/2004 artikli 2 ebaõiget tõlgendamist ja kohaldamist ning vaidlustatud kohtuotsuse vastuolulisi ja ebapiisavaid põhjendusi osas, milles leiti, et Kreeka Vabariigi argument ei saa olla edukas.

Apellatsioonkaebuse teine ja kolmas väide puudutavad vaidlustatud kohtuotsuse seda osa, millega lükati tagasi ülejäänud tühistamisväited. Täpsemalt leitakse teises väites, et vaidlustatud kohtuotsuses on moonutatud menetluse käigus esitatud tõendeid, eelkõige koondtabelit, millega anti hinnang 79 664 põllumajandustootja andmetele koos karjamaadega, mille eest nad toetust said, alusetult väljamakstud summadele ja Kreeka Vabariigi sisse nõutud trahvisummadele, millest tulenevalt on kohtuotsus õigusvastane ning selle põhjendused on vastuolulised ja ebapiisavad.